

Tiszaölök, 1890. március 21. – Budapest, 1970. augusztus 9.

Apja gyógyszerész volt. Temesvárott elvégezte a Püspöki Római Katolikus Szemináriumot és Teológiát. Pappá szentelése után 1919-ig tábori lelkeszként tevékenykedett. Közben Budapesten az orvostudományi kar hallgatója volt, ahol előbb orr-, fül- és gégeszakorvosi, majd fogszakorvosi vizsgát tett. 1921-től 1948-ig fogorvosként dolgozott, 1938 és 1944 között a Sztomatológiai Intézet munkatársa volt. Az 1930-as évek elején lépett be a Független Kisgazdapártba. Nagy Ferencsel, Klein Antallal állt kapcsolatban. Az ostromot a fővárosban élte át. 1945 után Győr-Moson vármegyében a Független Kisgazdapárt szervezője. 1945. június 24-én a Dunántúlon választották be az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. 1946. szeptember 20-án nevezték ki Komárom-Esztergom vármegye főispánjává, de az egyházi iskolák államosítása elleni tiltakozásul lemondott. 1948. október 3-án mentették fel. Főispánként tagja volt a Kisalföldi Földművelésügyi Tanácsnak (1947). Később a budapesti Csengery utcai szakrendelőben fül-, orr-, gégesz szakorvosként gyógyított. Egy ideig magánrendelőt is fenntartott. 1952-ben ment nyugdíjba. Nyugdíjasként még a hatvanas évek elejéig gyógyított.